Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2270 | 4 PAGINI — 20 BANI | Duminică 19 august 1956

In ziua de 18 august, s-a deschis, în Aula Institutului de ştiinţe economice şi planificare din Bucureşti, consfătuirea pe ţară a delegaţilor studenţilor de la toate universităţile şi institutele de învăţămînt superior, cu următoarea ordine de zi:

1. Referat cu privire la constituirea asociaţiilor studenţilor din R.P.R.
2. Alegerea comitetului de organizare a asociaţiilor studenţilor din R.P.R.

In cadrul şedinţei de dimineaţă, tov. Ion Iliescu, secretar al C.C. al U.T.M. şi membru în Comitetul Executiv al U.I.S. a prezentat referatul cu privire la constituirea asociaţiilor studenţilor din R.P.R. După aceasta, au început discuţiile la referatul prezentat. Lucrările consfătuirii continuă.

In fotografie: **Un aspect din sală.**

23 AUGUST

Oameni ai muncii! Intîmpinaţi cea de-a 12-a aniversare a eliberării Romîniei cu noi succese în lupta pentru îndeplinirea sarcinilor planului de stat pe anul 1956; desfăşuraţi cît mai larg întrecerea socialistă!

(Din chemările C.C. al P.M.R. cu prilejul zilei de 23 August 1956)

ZILE DE ÎNTRECERE

Furtuna de la 2868,5 metri

Mi-a fost dat ca în prag de 23 August să trăiesc cîteva zile printre cei ce dau patriei aur negru. Pe un soare înăbuşitor am bătut cărările şi drumurile colbuite ale schelelor. Uneori, am poposit la umbra unui pom singuratic şi am privit în zare, scrutînd înălţimile. Zadarnic. Pe bolta albăstrie nici un pui de nor nu şi-a iscat caierele. Am pornit mai departe însoţit doar de gîndurile mele şi drumul printre turlele semeţe mi s-a părut anevoios, de la o sondă la alta. Dar într-o zi am avut satisfacţia să străbat dealurile Boldeştiului cu un simpatic tovarăş de drum.

Alături de tînărul blond, înalt, cu trăsăturile obrajilor parcă dăltuite de mîini dibace, cu părul zulufat, drumul mi se pare mai scurt. Inginerul Emilian Leonties, membru al comitetului U.T.M. din schela Boldeşti, vorbeşte plăcut. Accentul uşor al graiului moldovenesc ce-i ghicesc în cuvintele sale dă şi mai mult farmec lucrurilor ce mi le povesteşte.

— Vedeţi sonda de pe colina aceea?

— O văd.

— Are o poveste frumoasă.

— Nu mi-o spuneţi şi mie?

— De ce nu, doar de aceea vă însoţesc.

Văcuţa cu lapte puţin

...Şi aflu de la el, că de curînd, în cinstea lui 23 August, tînărul inginer Mihăilescu — bun prieten cu tovarăşul meu de drumeţie — a format cîteva brigăzi de tineri pentru a repara sondele mai „bătrîne". In mai puţin de o lună, tinerii au reparat 12 sonde. O cifră record, după cum subliniază inginerul Leontieş.

Sonda cu pricina era nu de mult o... „văcuţă cu lapte puţin". Dar, după ce sondorii au doftoricit-o cu priceperea meseriei lor, ea a început să producă cu 20 tone mai mult la fiecare 24 de ore.

Cum încă mai este cale pînă la creasta pe care se înalţă sonda tineretului, însoţitorul îmi istoriseşte darnic şi alte întîmplări.

Cîte nu-mi spune amicul meu!?

Nu, nu greşesc că-i spun amic, căci tot mergînd şi discutînd am pierdut apelativele de complezenţă pe cărări şi acum ne tutuim. Şi, la acest ton, limbile ni se dezleagă mai mult. Suim o cărăruie şi cînd facem la dreapta, inginerul mă întreabă:

— Vrei să ne abatem pe la sonda 755? Văd că sînt arborate drapele. Să ştii că trece pe aici delegaţia guvernamentală maghiară, care ne vizitează schela.

— Păi, să mergem — zic eu — în timp ce el şi apucă spre sondă.

— Ar fi bine să fie schimbul lui Florea Cluceru, că-i format mai mult din tineri.

Curioşi să vedem cum îi întîmpină sondorii pe oaspeţi, am suit scara către masa rotary. Am dat mîna cu comunistul Ilie Epure, brigadierul sondei şi mai apoi, am aflat că...

...Faptele grăiesc!

Pe oaspeţii maghiari, sondorii de la 755-Boldeşti, îi aşteaptă de cîteva ore. Dar pe 23 August îl aşteaptă de multe zile. Pentru marea sărbătoare pare nepotrivit cuvîntul „aşteaptă"; să-l înlocuim cu „întîmpină". Pentru că, în întîmpinarea zilei eliberării, sondorii de aici au înscris pe răbojul timpului fapte care atîrnă greu în balanţa realizărilor. La 2840 de metri adîncime, sapa continuă să muşte cu îndîrjire din roca dură.

— Pînă la cît trebuie să fie gata? — întreabă Leontieş pe maistru.

— Pînă la 9 septembrie. Dar noi ne-am luat angajamentul să terminăm forajul cu 9 zile mai devreme.

— Şi?...

— ...depăşirile de peste 20 la sută, pe care le obţinem zilnic, arată că nu ne facem de rîs.

— Care schimb e mai tare?

— Nu mă laud, dar al meu.

— Fraţii Baba sînt aici?

— Eu, aici şi frate-meu la... „etaj" — sări rîzînd în vorbă omul care, preocupat cu treburile meseriei la masa rotary, nu ridicase fruntea pînă atunci.

— Bată-te să te bată, aici erai? — strigă inundat de rîs inginerul şi privind în sus adăugă:

— Aşa „etaj" înalt, cum e acesta la care lucrează fratele dumitale, podarul — nici la cel mai mare bloc din Bucureşti nu găseşti.

După ce am aflat că pentru cei 60 de metri, care-i mai au de forat, sondorii fiecărui schimb depun eforturi înzecite, am plecat. Am bătut pripoarele arse de soare şi am ajuns pe o colină unde odinioară Constantin Brîncoveanu a clădit un castel, ale cărui ruine se mai văd şi astăzi. In apropierea ruinelor acestea, am aflat...

...Cum a fost strînsă de gît o... sondă

— Noroc! Dar ce s-a întîmplat? — l-a întrebat brusc Leontieş pe brigadierul sondei tineretului 752, de cum am intrat în cabină. De ce-i atîta linişte aici?

Comunistul Ioan Nicorescu, om cu fire de argint în păr, cu ochelarii potriviţi pe nas, cu gîndul cufundat parcă în troienii amintirilor, ne-a strîns cu putere mîinile, apoi, cu un glas părintesc şi calm, ne-a grăit:

— Luaţi loc, tovarăşi!

In preajma lui, toţi tinerii din

NICOLAE BARBU

(Continuare în pag. 2-a)

In cinstea zilei de 23 August colectivul tehnic al uzinelor metalurgice „Vasile Roaită" din Capitală a construit o maşină pentru ascuţit cuţitele de strung.

In fotografie: **maistrul Niculae Ştefănescu şi inginerul Constantin Zuza examinînd unghiul unui cuţit de strung ascuţit la noua maşină.** Foto: AGERPRES

Vizita delegaţiei parlamentare maghiare

După vizita făcută în regiunea Ploeşti, membrii delegaţiei Adunării de Stat a R.P. Ungare în frunte cu Ronai Sandor, preşedintele Adunării de Stat a R.P. Ungare care ne vizitează ţara la invitaţia Marii Adunări Naţionale au sosit sîmbătă dimineaţa în Oraşul Stalin.

Oaspeţii sînt însoţiţi de Tiţă Florea, vicepreşedinte al Marii Adunări Naţionale a R.P.R., precum şi de Ferenc Keleti, ambasadorul R.P. Ungare la Bucureşti.

In Oraşul Stalin sute de cetăţeni veniţi să-i întîmpine, au făcut oaspeţilor o caldă şi prietenească primire.

Vizitînd sfatul popular al oraşului, parlamentarii maghiari s-au interesat de probleme privind gospodăria oraşului şi de sprijinul pe care cetăţenii îl dau activităţii sfatului popular.

Apoi delegaţia parlamentară maghiară s-a despărţit în două grupuri. Un grup condus de tovarăşul Ronai Sandor a vizitat uzinele „Steagul Roşu". Iar al doilea grup, condus de Nagy Daniel, vicepreşedinte al Prezidiului Adunării de Stat a R.P. Ungare au fost oaspeţii colectiviştilor de la gospodăria „Tudor Vladimirescu" din comuna Hărman.

MUNCĂ, REZULTATE şi perspective...

Lanuri şi holde bogate, vii şi livezi întinse, vite voinice moldoveneşti, bălţi cu nemăsurata lor avere de peşte şi stuf. Averi nesecate sînt cuprinse în hotarele regiunii Iaşi, bogăţii care pot şi trebuie să sporească necontenit. Calea cea mai sigură pentru creşterea continuă a producţiei şi productivităţii muncii agricole este agricultura socialistă. Munca pentru gospodărirea nouă a pămîntului capătă şi în regiunea Iaşi un avînt continuu şi atrage sute, mii de tineri pe acest făgaş spre care-i îndrumă şi organizaţiile U.T.M. Din datele culese de la comitetul regional U.T.M. reiese că de la Congresul al doilea al partidului şi pînă azi, 7.000 tineri din regiune au trecut din sectorul individual în cel socialist. Din statisticile direcţiei agricole regionale, raportul creşterii sectorului socialist al agriculturii în ultima perioadă, se prezintă astfel:

...31 decembrie 1955—103 gospodării colective cu 5.612 familii şi 24.996 hectare. 1 august 1956—132 gospodării colective cu 6403 familii şi peste 27.000 hectare... 31 decembrie 1955—285 întovărăşiri agricole cu 12.000 familii şi peste 18.000 hectare. 1 august 1956 — 583 întovărăşiri agricole cu 24.842 familii şi peste 33.000 hectare (aproape dublu).

Aceste cifre, seci în aparenţă, oglindesc munca neobosită a activiştilor de partid şi U.T.M. din regiune, a colectiviştilor şi întovărăşirilor mai vechi, a oamenilor care au păşit cu încredere pe drumul nou, convinşi de superioritatea muncii într-o unitate agricolă socialistă. In munca aceasta neobosită sînt adesea tineri activişti de frunte ca Ion Dima, instructor al comitetului raional U.T.M. Murgeni, învăţătoarea Ioana Harnagea, secretar de organizaţie U.T.M., şeful de brigadă Carp Dumitru de la S.M.T. Bogdăneşti şi alţii. Aceşti tineri au atras în gospodării colective sau în întovărăşiri agricole mulţi ţărani muncitori tineri şi vîrstnici, au făcut ca uneori toţi membrii unor organizaţii U.T.M. să se înscrie în gospodăria colectivă sau în întovărăşirea agricolă.

Despre experienţa bună a tinerilor din regiunea Iaşi în munca de transformare socialistă a agriculturii vom relata mai jos unele aspecte.

★

In raionul Murgeni, la Peicani, există o gospodărie colectivă a cărei faimă a depăşit hotarul raionului.

Mulţi ţărani muncitori din cuprinsul raionului au vrut să vadă construcţiile, să cîntărească în palme boabele, să audă cu urechile lor de la colectiviştii din

Folosirea experienţei bune în munca de transformare socialistă a agriculturii

Peicani despre viaţa lor nouă, îmbelşugată.

Sub îndrumarea comitetului raional de partid s-a organizat o vizită la colectiviştii din Peicani. Ion Dima, instructor al comitetului raional U.T.M., s-a gîndit să folosească neapărat acest prilej. Impreună cu un grup de utemişti, membri ai întovărăşirii din Viltoteşti, a pornit pe la casele tinerilor întovărăşiţi să-i invite la Peicani. Mulţi au răspuns la această invitaţie. Au vizitat gospodăria, au văzut cu ochii lor bogăţiile adunate de colectivişti în decurs de cîţiva ani. Au aflat că tineri proaspăt căsătoriţi, cum sînt printre alţii Ileana Andrieş şi Vasile Durchi, şi-au clădit casă nouă numai într-un singur an. La plecare, cei mai mulţi dintre vizitatori au hotărît să lupte pentru transformarea întovărăşirii lor în gospodărie colectivă.

Tinerii colectivişti din Peicani n-au servit numai ca exemple în cadrul unor vizite, ci au ajutat efectiv, prin muncă de agitaţie, la înfiinţarea gospodăriilor colective din Găgeşti şi Giurcani.

Apoi, tot aici au venit în vizită tineri şi vîrstnici din satul Văleni, care la întoarcerea acasă au făcut 8 cereri de înscriere în gospodăria colectivă. Aceste vizite au impus, prin roadele lor, programarea altor vizite la alte gospodării colective din raion.

In raionul Huşi, organizatorul U.T.M. Vasile Nedelcu de la gospodăria de stat Pojoreni a mobilizat tineretul din întovărăşirea din Sălăjeni să participe, alături de vîrstnici, la vizita pe care întovărăşiţii o făceau colectiviştilor din Lunca Banului. Faptul că după aceea întreaga întovărăşire s-a transformat în gospodărie colectivă, dovedeşte eficienţa acestei vizite. Şi tot sub îndrumarea lui Vasile Nedelcu utemiştii din Oţetoaia au contribuit la transformarea întovărăşirii lor în gospodărie colectivă.

Pe colectiviştii din Gugeşti i-au vizitat luna trecută ţăranii muncitori din Ivăneşti, Cîrligaţi şi Leoşti. Pe cei din Tîrzii au venit să-i cunoască şi să înveţe de la ei vecinii lor, ţăranii din Gorban, Scoposeni, Ghermăneşti şi Drînceni. Şi printre aceşti vizitatori care au cunoscut viaţa nouă a colectiviştilor se numără mulţi tineri. Dintre ei mai mult de 500 s-au înscris, de la 1 ianuarie anul acesta şi pînă acum, în gospodării colective sau întovărăşiri agricole.

In afară de vizite, în raionul Huşi s-au folosit şi alte posibilităţi pentru antrenarea tineretului în lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii. In satul Leoşti, documentele celui de al II-lea Congres al partidului au fost studiate şi dezbătute de tineri, la învăţămîntul politic, cu o deosebită atenţie. De aci s-au format nuclee de agitatori utemişti care au desfăşurat munca de lămurire în rîndul tuturor utemiştilor din sat. Ca rod al acestei activităţi, întreaga organizaţie U.T.M. în frunte cu Vasile Ghiban, secretarul organizaţiei, a intrat în întovărăşirea agricolă.

La Paşcani, în toate comunele raionului, s-au organizat, din iniţiativa comitetului raional de partid, colective de activişti care să întărească munca organizaţiilor de bază săteşti pentru transformarea socialistă a agriculturii.

Instructorii utemişti care fac parte din aceste colective răspund de contribuţia tineretului în munca aceasta. La început, cînd au adunat în jurul lor un activ larg de utemişti, cînd formele de muncă erau mai variate, mai interesante, cînd reuşiseră să-i lămurească pe ţăranii muncitori să participe la conferinţe, la serbări, la consfătuiri, roadele nu s-au lăsat aşteptate: 9 cereri în Stolniceni, 14 în Cozmeşti şi 9 în Brăteşti. Unii se înscriau în gospodăria colectivă, alţii în întovărăşire. In raion, multe familii au intrat în forme socialiste de pro-

N. SIMIONESCU
TUDOR MANDA

(Continuare în pag. 2-a)

Descoperitori de comori folclorice

De trei zile pe scena teatrului C.C.S. se perindă rînd pe rînd echipele participante la finala celui de al IV-lea concurs artistic al artiştilor amatori de la sate.

Zeci de echipe de dansuri au adus la Bucureşti, cu această ocazie, bogăţiile nesecate ale folclorului patriei noastre. Frumoasele dansuri au evoluat unul după altul. Dansuri despre care nu se mai auzea de mult au primit viaţă în căminele culturale ale satelor noastre. „Teoria" sărăciei folclorului coregrafic în Moldova a fost combătută de frumoasele suite de dansuri prezentate de echipele de dansuri din Coloneşti, regiunea Bacău, Vlădeni, regiunea Iaşi, Părteşti, regiunea Suceava şi Vulcăneasa, regiunea Galaţi.

Dar dacă echipele amintite au adus pe scenă frumoasele dansionat prin autenticitatea dansurilor, dinamismul natural cu care a jucat.

Ceea ce trebuie să remarcăm şi la acest concurs este faptul că în dans apar din ce în ce mai multe comori folclorice pe care miile de artişti amatori le desgroapă cu migală. De multe ori privind echipele de dansuri rămîi profund impresionat de stilul original al ansamblurilor noastre folclorice. Aşa, de pildă, stilul original al dansului de la poalele munţilor Codrului prezentat de echipa din Cehal, regiunea Baia Mare, şi într-o oarecare măsură cel al echipei din Părteşti, regiunea Suceava.

Din punct de vedere coregrafic, concursul a ajuns la un rezultat apreciabil în ceea ce priveşte prezentarea unui mare nu-

Joc din reg. Ploeşti
Desen de: LETIŢIA I. HOMORICEANU

suri ale poporului nostru în prezentări artistice valabile, nu acelaşi lucru se poate spune despre echipa de dansuri a casei de cultură raională Galaţi. Sub titlul de „Suită de dansuri moldoveneşti" a fost prezentat un amalgam de dansuri a căror origine nici chiar tov. Geta Caranfil, nu credem că le poate preciza.

Cu toate că echipa Casei de cultură din Galaţi este compusă din elemente talentate, îndrumarea greşită dată lor a făcut să prezinte un dans care atît muzical, cît şi artistic şi coregrafic a fost sub orice critică.

Cele 9 perechi de dansatori din Ariniş, regiunea Oradea, au prezentat o valoroasă suită de dansuri locale care au contrastat evident cu cele ale gălăţenilor. Trebuie să remarcăm omogenitatea în execuţie a acestei echipe. Dar cea mai bună lecţie a dat-o tovarăşei Caranfil echipa de dansuri a căminului cultural Ada Marinescu, din raionul Tulcea care a impremăr de solişti. Astfel s-a remarcat pînă acum duetul Alexandru Mihoc şi Dumitru Ursădan din comuna Ursad, raionul Beiuş, avînd o interpretare frumoasă, Vasile Puică din Socodor, cunoscut şi din concursurile precedente. De asemenea, Anton Bivolaru de 67 ani din Şotrile, regiunea Ploeşti, şi Mihai Venter din Borod, regiunea Oradea. Cu toate că din punct de vedere pedagogic nu este recomandabil a forţa copii de vîrsta lui Lupu Vasile de la Gîdinţi, regiunea Bacău, trebuie totuşi să amintesc de cei trei fraţi Lupu I. Vasile, Gheorghe şi Constantin ca o realizare plăcută pentru public.

Sîntem în toiul finalei celui de al IV-lea concurs al artiştilor amatori de la sate. Ne mai aşteaptă multe surprize plăcute.

OCTAVIAN STROIA
Directorul şcolii de coregrafie din Cluj, membru al juriului concursului

Sportiv!

Aţi încercat vreodată să vă gîndiţi la semnificaţia cuvîntului SPORTIV? Ce vă apare în faţa ochilor cînd rostiţi acest cuvînt? Oricît s-ar căuta o formulare completă, fie într-un lexicon celebru de talia Larousse-ului ori într-altul anonim, probabil că niciunul nu pomeneşte despre un „amănunt": despre acea scînteie atît de cuprinzătoare, pe care o poartă în priviri tînărul pe terenul de sport. Este parcă o întruchipare a voinţei, a pasiunii, a dîrzeniei, a spiritului de luptă.

Se află oare această scînteie numai la sportivii fruntaşi, numai la maeştrii? Nu, este greşit! Vreţi să vă convingeţi de acest lucru? Veniţi azi, pe Stadionul Tineretului, căutaţi să pătrundeţi clipele pe care le trăiesc finaliştii Spartachiadei. Urmăriţi-i cum aleargă, cum joacă volei ori oină, priviţi-i ochii şi veţi înţelege.

In definitiv, în puţine cuvinte, ce a putut vedea un spectator, ieri, în prima zi a finalei Spartachiadei?

Am trecut porţile stadionului. Zeci de culori îţi copleşesc privirile: costume sportive, steaguri, embleme, terenuri... Ne-am îndreptat spre tribună. Am primit în dar cîte un program frumos colorat.

...Peste tot, în jurul nostru — tineri. Incet, încet ne simţim antrenaţi de voioşia generală. Pînă şi moşul în haine albe din apropierea terenului rîde, şi încă vîrtos, din tot sufletul. Dacă l-am întreba de ce rîde, poate că n-ar şti. Noi ştim însă...

Animaţie, voioşie — neastîmpărul celor 20 ani. Ochii lor, aceasta îţi spune. Scînteia aceea era prezentă.

Acesta ar fi terenul finalelor...

Terenul de handbal. Meciul e mai disputat decît vă închipuiţi. Cine joacă? Handbalistele din Oraşul Stalin cu cele ale Regiunii Autonome Maghiare. Ceea ce vezi pe teren nici nu-ţi vine să crezi. Pe de-o parte o echipă formată din atlete, în jurul vîrstei de 20 ani: echipa Oraşului Stalin. Adversarele, fetiţe plăpînde, sub 15 ani. S-ar părea că meciul e ca şi jucat. Şi totuşi cît de disputat a fost. Spre surprinderea spectatorilor, handbalistele din Oraşul Stalin cu greu au putut face faţă celor din Regiunea Autonomă Maghiară. Acestea sînt iuţi, pasează bine, au o tactică corectă.

In sfîrşit rezultatul: 1-1. Publicul aplaudă îndelung jocul handbalistelor din R.A.M. Le-au devenit simpatice. Scînteia aceia era prezentă...

Acesta ar fi un meci...

Iat-o în faţă: înaltă, cu trăsături fine, glumeaţă parcă din fire. Se numeşte Giambaşu Miorica, învăţătoare la Şcoala de 7 ani din Vingord-Sebeş. Ea este finalistă a regiunii Hunedoara la proba de 400 metri. Acum încearcă să se obişnuiască cu atmosfera marilor întreceri. Ea concurează tocmai miercuri.

Ii aflăm opiniile despre şansele ei:

— Musai în primele trei locuri... Poate că sună banal fraza. Dacă l-aţi fi citit privirea cînd a rostit aceste cuvinte cu siguranţă că aţi fi înţeles şi mai mult în ce constă forţa unui sportiv. Scînteia aceia era prezentă.

Aceasta ar fi o promisiune...

S-au recomandat pe rînd:

— Cîmpu Pantilimon — prim maistru miner la mina Petrila.

— Teodorescu Ionel, vagonetar.

— Hekman Iosif, responsabilul sportiv.

Cine sînt ei? Echipa de volei „Energia" S. M. Petrila, reprezentanta Hunedoarei. Primele jocuri le-au avut cu prilejul Spartachiadei de vară din acest an. Un drum scurt, dar bun. Spuneau că duminică au de jucat două meciuri grele. Nu erau descurajaţi. Simţeam că le mai lipseşte încă ceva. Poate că o încurajare.

Ştiţi ce: fiţi azi printre cei ce-i vor susţine. Şi veţi rămîne mulţumiţi de spectacolul pe care îl veţi vedea.

Aceasta ar fi atitudinea unui adevărat iubitor de sport...

CAROL ROMAN

In prima zi a finalelor Spartachiadei de vară a tineretului au avut loc primele partide de volei. Jucătorii se străduiesc să obţină un rezultat bun, în acelaşi timp să satisfacă exigenţa publicului (foto nr. 1). *Spectatorii încurajează susţinut echipele* (foto nr. 2).

C. Dumitrescu a cîştigat şi ultima etapă

NAMUR. — Invingător la Longwy, C. Dumitrescu a purtat din nou la victorie culorile R.P.R. cîştigînd într-un stil impresionant ultima etapă a Turului ciclistic al Europei; Longwy—Namur (206 km.). Eforturile ciclistului nostru, care a dominat categoric ultimele două etape, au fost minunat răsplătite şi estompează comportarea modestă din prima parte a competiţiei. C. Dumitrescu s-a clasat pe locul 25 în clasamentul general individual, dar finişul său, clasa dovedită în penultima etapă contracronometrului şi această splendidă victorie de la Namur, una din cele mai frumoase din istoria ciclismului nostru, sînt argumente cu care toţi antrenorii şi ziariştii de specialitate l-au remarcat ca unul dintre cei mai talentaţi participanţi la competiţie. O altă satisfacţie pe care o încercăm la încheierea primei ediţii a Turului ciclist al Europei este aceia că toţi cei 7 reprezentanţi ai noştri au reuşit datorită tenacităţii lor, să termine o probă de o durată excepţională. Alături de echipa Italiei, formaţia ţării noastre este singura care termină cursa cu efectivul complect. Desigur cicliştii romîni puteau să obţină un rezultat mai bun dar comportarea slabă în primele etape şi uneori lipsa de experienţă şi iniţiativă, ne-au privat de locul pe care-l meritam cu adevărat.

Din jurnalul unui vilegiaturist la mare

Sosesc dimineaţa la patru şi ceva, pe jumătate adormit. Mă urc în prima trăsură care-mi apare în faţa ochilor. Un birjar foarte treaz, mîncînd seminţe la ora aceasta matinală, îmi precizează, frecîndu-şi palmele de sare şi apucînd hăţurile, imediat ce i-am anunţat adresa.

— Un pol!

Străzile-s, desigur, pustii şi tot ce urmează — trăsura hîţînindu-se, copitele calului pe caldarîm, luminile străzilor legănîndu-se şi jucînd pe pomi şi case în zorii liniştiţi, un vînt uşor, un oblon zuruind — mă interesează fiind vechi şi cunoscute, poezie anodină de provincie, ca o cantilenă [illegible] pe o tavă pentru dulceţuri şi apă rece. Bine — un pol şi adorm. Visez că am probă la croitor, costum la două rînduri, în fiecare buzunar cîte un coşuleţ cu smeură...

Deodată mă trezesc parcă scuturat de umăr. Numai presimţirile te pot trezi astfel. Nu-i nimic deosebit — zori, copitele calului, străzi drepte şi lungi; şi totuşi la capătul fiecărei străzi [illegible] negru, presimţirea. Birjarul mănîncă seminţe, simt cînd trece de pe piatră cubică pe pavaj şi de pe pavaj pe piatră cubică, dar nu mai pot dormi. Aud din dreapta un vuiet continuu, încerc să disting culori, valuri, conturuni, volume. Nimic. [illegible] birjarul se

se; caută ceva pe gard, citeşte parcă şi se întoarce anunţîndu-mă rece:

— 26... Cît aţi spus?

— 90!... arunc mecanic.

Pornim. Peste trei, patru minute iar coboară, iar caută pe la porţi şi se întoarce vestind angajat: 64! La-s ruga să mă ducă pînă la capătul străzii, 100, 150 de metri mai sus, acolo — dar precis nu va vrea şi a mă [illegible] acum, cînd aud pentru prima oară în viaţă vuietul mării, ar fi un sacrilegiu. Il las să mănînce seminţe, admit copitele globei, oprim, îl aştept — ce-mi pasă, aud marea! — şi accept fiecare număr de casă pe care mi-l anunţă, coborînd din 5 în 5, din 3 în 3, din 2 în 2 minute: 72, 80, 86. In sfîrşit, cu zîmbet revelatoriu:

— 90! Aici e...

Cobor încordat, tatonînd cu auzul cîteva puncte de reper. Nu caut decît vuietul; ochii continuă să ceară volum şi culoare. Sînt departe de trăsură, de cal, de bagajele depozitate orbeşte pe trotuar. Il dau birjarului trei hîrtii de 5 lei, trei hîrtii de un leu şi opt monede de 25 de bani.

— Am restul şi de la o sută... mă ironizează birjarul foarte treaz şi se apleacă puţin să numere hîrtiile; după operaţie cîntăreşte întreaga sumă în palmă, monezile zornăie şi mă lasă singur pe trotuar, cu [illegible] şi cu o casă adormită...

★

Spre prînz, în centru, descopăr că sînt în Constanţa. Mai mult ca sigur că azi în zori am coborît în alt oraş. E imposibil ca urletul acela cenuşiu să se fi înălţat cu cîteva ore înainte de pe această cîmpie calmă şi albastră, moale, caldă, tăcută care se lasă atît de supus mîngîiată la capătul fiecărei străzi. Cînd sînt la doi paşi de ea, pe o piatră de unde o pot cuprinde întreagă şi goală, decepţia e totală. Peste apa nemişcată şi a[illegible] aud soarele plictisindu-se şi căscînd. O companie de marinari, venind cine ştie de unde, trece pe lîngă mine învăluindu-mă în sudoarea şi lenea ei. Mă întorc în aceeaşi stradă, ajung la colţul cu B-dul Stalin şi privesc în urmă, cu ultimele rămăşiţe de respect, marea. Dar între mine şi ea a apărut — probabil pe cînd mă depărtam — o căruţă cu pepeni galbeni; negustorul ia în mîini două exemplare excelente şi urlă, ridicîndu-le deasupra capului: „Doi la leu! la doi la leu! la ieftinirea vieţii!" Imi acoperă întreaga perspectivă. Mai văd albastrul apei doar printre cei doi pepeni galbeni şi printre spiţele [illegible] de căruţă...

Nu mai pot pleca. Printr-un gest cu totul întîmplător marea s-a încărcat deodată cu o senzualitate uimitoare, de femeie proaspăt trezită, care s-a tras instinctiv şi grabnic pînă sub bărbie [illegible] speriată...

★

Intreaga poezie a Constanţei mi se pare concentrată în insistenţa acestor apariţii feminine şi fugare ale mării — la răscruci de străzi, printre prăvălii — între un loto şi o berărie, între un „Aprozar" şi o librărie. 60 de copii fac gimnastică pe o terasă joasă şi printre mîinile lor bronzate — apare marea. La o răscruce, în faţa unui chioşc de răcoritoare, un bărbat duce la gură un pahar cu sirop şi în sticlă, de departe, se reflectă, albastru, calm, marea. [illegible] între două maşini. Intre marinarii uniţi [illegible], între îndrăgostiţi, — fragmentar şi excitant, marea. [illegible] ca o simplă decepţie de adolescenţă. Poezia mării, [illegible] altceva.

★

O singură dată, într-un amurg, apariţia mării printre calcane m-a durut. Eram cu o veche prietenă, Helga, şi urcam de la cazino spre centru pe o stradă pustie, paralelă cu apa. Intre noi şi mare — desigur, casele. Deodată, verzi-cenuşii, valurile ne-au sticlit în faţă. Intre două case, în dreptul unui teren curat şi îngust, pe care erau parcate două camioane militare. Printre roţi, deasupra capotelor de pînză albă — marea.

RADU COSAŞU

(Continuare în pag. 2-a)

S-au poticnit la primii pași

Cu toate că ora era mult prea matinală pentru o nouă zi de muncă, pe tovarășul Nicolae Cojocaru, responsabilul cursului de instruire a propagandiștilor de la Comănești, l-am găsit în biroul său, răsfoind agitat cîteva hîrtii. M-a surprins întrucîtva această stare de neliniște cu atît mai mult cu cît știam că în ziua aceea cursul trebuia să-și înceapă activitatea. Era deci de presupus ca toate măsurile de organizare să fi fost luate de acum. L-am invitat pe tovarășul Cojocaru la o discuție tocmai despre această problemă. Și — poate pentru a-și mai domoli neliniștea — a început prin a-mi prezenta realizările.

— Am asigurat condițiile materiale (dormitoare, masă, săli de conferințe și seminarii etc.) pentru două sute de propagandiști. Comitetul raional de partid Moinești ne-a ajutat să repartizăm unor tovarăși competenți lecțiile ce vor fi ținute la cursul nostru. Am întocmit programul cursului, regulamentul de ordine interioară, dar... Și, indignat începu să-mi povestească unele „mici" deficiențe din munca de organizare a acestui curs.

— Cînd ți se încredințează sarcina de a conduce un curs de instruire a propagandiștilor și cînd în ziua deschiderii lui habar nu ai cine sînt acești propagandiști, pentru ce fel de cercuri au fost selecționați, în asemenea situație e și normal să manifești neliniște.

Avea dreptate omul. Cu două zile înainte de data fixată pentru începerea cursului fusese chemat în regiune, instruit „rapid" și trimis, împreună cu tovarășa Georgeta Roșca, la Comănești să ia ultimele măsuri pentru buna desfășurare a cursului. „Dormitoarele, sălile de curs și seminarii, masa — sînt asigurate. Treaba voastră e să stabiliți doar programul și să împărțiți propagandiștii pe seminarii", le spusese la plecare tov. Constantin Finder, adjunctul secției de propagandă a Comitetului regional U.T.M. Bacău, înainte de a le ura tradiționalul „spor la muncă, tovarăși".

Și cei doi tovarăși au plecat spre Comănești. Ajunși aici s-au străduit și au rezolvat cîte ceva din însărcinările primite. Una însă nu putea fi rezolvată nici în tupul capului: împărțirea propagandiștilor pe seminarii. Ce știau de fapt tovarășii cărora li se încredințase conducerea acestui curs? Că vor veni două sute de propagandiști din raioanele Tg. Ocna, Adjud, Zeletin și Moinești. Atît și nimic mai mult. Asigură, dacă poți, începerea „organizată" a cursului.

Neavînd încotro au așteptat și ei pînă în ziua cînd au venit propagandiștii. In prima zi s-au prezentat aproximativ 130. Discuții cu fiecare, liste, apoi... Un telefon primit de la tovarășul Lăcătușu, secretar al Comitetului regional U.T.M. Bacău, i-a pus iarăși în încurcătură: „Asigurați condiții pentru 300 propagandiști".

Vă dați seama, desigur, ce a urmat după aceea. Nu-i ușor să asiguri cît ai bate din palme condiții materiale pentru încă o sută de oameni. Și dacă ar fi fost numai atît! Cu toate strădaniile tovarășei Roșca, materialul bibliografic nu era asigurat nici măcar pentru cei două sute de propagandiști. Trebuiau apoi găsiți urgent încă vreo cîțiva tovarăși pentru funcția de conducători de seminarii. Și aceștia trebuiau să fie oameni în stare să asigure continuitatea dezbaterilor. Îndrumarea propagandiștilor...

Se știe că desfășurarea în bune condițiuni a învățămîntului politic U.T.M. depinde în primul rînd de propagandiști, de selecționarea lor atentă, de instruirea lor temeinică.

Să fi uitat oare tovarășii din biroul comitetului regional UTM Bacău acest adevăr elementar de și-au permis să organizeze în pripă, (fără răspundere) acest curs?

De ce au lăsat rezolvarea unor treburi importante — de care depinde în mare măsură buna funcționare a cursului — pînă în ultima zi?

In tot cazul, se cer a fi luate măsuri urgente pentru a îndrepta lipsurile ce le-au avut în organizarea cursului de la Comănești, dar mai ales să țină seama de ele măcar la organizarea celorlalte serii ale cursurilor de instruire a propagandiștilor.

Nu le este permis ca încă de la începutul anului de învățămînt să o pornească la drum poticnindu-se.

LUCREȚIA FICIU

Utemista Viorica Bădescu de la secția uzinaj a uzinelor I.M.S. Cîmpulung-Muscel este absolventa școlii profesionale. Muncind conștiincios ea își depășește zilnic norma cu 60 la sută. Un ajutor prețios în muncă îl capătă din partea maistrului Ceaușescu Bubur.

Iată în fotografie cum maistrul Bubur explică tinerei lucrătoare operațiile unei piese mai complicate.

Foto: DUMITRU F. DUMITRU

Capitala în prag de an școlar

Ce măsuri s-au luat pentru ca în Capitală deschiderea anului școlar să se facă în cele mai bune condițiuni?

In ceea ce privește organizarea învățămîntului elementar obligatoriu, a planului de școlarizare și a rețelei de școli s-au comasat un număr de 12 școli de 7 ani, 4 școli medii, transformîndu-se în același timp un număr de 4 școli de 7 ani în școli de 4 ani. Aceasta pentru o mai bună organizare a unităților școlare și folosirea completă a bazei materiale a școlilor. S-a creat o nouă școală medie în cartierul Herăstrău.

Datorită măsurilor luate de Comitetul Executiv al Sfatului Popular al Capitalei și sprijinului primit din partea Comitetului Orășenesc P.M.R. București, vor fi terminate pînă la 23 August 4 localuri de școli, cu cîte 8 săli de clasă, (școlile: Străulești, Alexandria, Militari și Tunari), urmînd ca pînă la 7 Noiembrie să mai fie date în folosință încă două localuri de școli (Vatra Luminoasă și Bucureștii Noi). Cele 48 de săli de clasă ale acestor localuri vor aduce o îmbunătățire a condițiilor de funcționare a școlilor noastre. In afară de aceasta, Comitetul Executiv a alocat din fond local suma de 2.500.000 lei pentru construirea a 18 săli de clasă la diferite școli aglomerate sau improprii din Capitală, pentru care trebuie să depunem toate eforturile ca lucrările să fie terminate pînă la 7 Noiembrie.

Desigur, gîndindu-ne la tot ce s-a făcut anul acesta pentru elevi, ce-am spus aici este puțin. Aș mai aminti că s-au luat măsuri ca difuzarea manualelor școlare să se facă direct prin librării, iar înzestrarea bibliotecilor școlare cu cărți noi va constitui o sarcină pentru fiecare unitate școlară.

Sperăm ca anul acesta să asigurăm părinților care sînt în cîmpul muncii mai multă liniște la gîndul că fiii lor în timpul liber învață sub supravegherea profesorilor și nu hoinăresc pe străzi în timpul cînd ei sînt ocupați. In acest scop secțiunea de învățămînt a Sfatului Popular al Capitalei, împreună cu Comitetul Orășenesc U.T.M. București și Comitetul Orășenesc al Sindicatelor Muncitorilor din învățămînt au pornit la o acțiune de cercetare a posibilităților pe care le au unele întreprinderi și instituții de a organiza săli de meditație în cluburi. Aici elevii vor găsi un loc prielnic pentru a-și pregăti lecțiile, fiind îndrumați de cadre didactice.

—Convorbire cu tov. C. Petricu, directorul secțiunii învățămînt a Sfatului Popular al Capitalei —

Extinderea politehnizării a constituit o problemă pentru Sfatul Popular al Capitalei?

Noi am ținut seama de faptul că introducerea elementelor de politehnizare reprezintă principala condiție pentru dezvoltarea multilaterală a elevilor și pentru întărirea legăturii învățămîntului cu practica. De aceea am organizat cu sprijinul comitetului orășenesc de partid o consfătuire pe tema politehnizării cu cadrele didactice și cu directori de întreprinderi din capitală, la care au participat și reprezentanți ai organizațiilor de partid, sindicale și U.T.M. In această consfătuire s-au arătat măsurile ce urmează a fi luate pentru introducerea și extinderea elementelor de politehnizare. Astfel, în afară de cele 4 școli din Capitală, în care se vor amenaja ateliere, elevii din diferite școli vor duce activitate practică și în atelierele unui număr de 8 școli profesionale ale întreprinderilor din Capitală, folosindu-se de experiența din anul trecut a Școlii de 7 ani nr. 57. La unele școli din Capitală vor fi organizate ateliere de tîmplărie și lăcătușerie cu sprijinul întreprinderilor apropiate, care le vor dota cu uneltele necesare. Așa, de exemplu, Intreprinderea „Chivu Stoica" din raionul Grivița Roșie va organiza un atelier de lăcătușerie și tîmplărie la Școala elementară mixtă nr. 70. In același raion, atelierele P.T.T. vor organiza un atelier de radio la Școala mixtă nr. 76 etc.

O atenție deosebită se va da în anul școlar viitor predării matematicii, fizicii, chimiei, șt. naturale, geografiei, desenului liniar, obiecte ce constituie baza învățămîntului politehnic.

Și practica agricolă pe lotul școlar va sta în atenția școlilor. Comitetul executiv al Sfatului Popular al Capitalei a și luat hotărîrea de a înzestra toate școlile cu loturi pe care să se desfășoare activitatea practică agricolă.

In Capitală sînt asigurate condițiile pentru trecerea la învățămîntul mixt?

Hotărîrea partidului și guvernului prevede că, începînd cu anul școlar 1956-1957, clasele I-VIII vor fi mixte în toate școlile în care condițiile igienico-sanitare permit mixtarea, urmînd ca învățămîntul mixt să fie extins treptat și în celelalte școli. Prevederea cu privire la introducerea învățămîntului mixt are o deosebită importanță pedagogică și aplicarea ei va asigura condiții mai bune pentru a educa elevii în spiritul conduitei civilizate, al unei atitudini principiale dintre băieți și fete pentru a le forma deprinderea de a munci laolaltă, așa cum se vor petrece lucrurile și după absolvirea școlii.

Incă înainte de închiderea anului școlar, s-a dus o muncă organizată de lămurire a părinților și elevilor, pentru a-i convinge de avantajele învățămîntului mixt. De altfel în Capitală sînt zeci de școli în care s-a desfășurat de ani de zile învățămîntul mixt și ale căror rezultate sînt din cele mai bune.

Dar, introducerea învățămîntului mixt cere o grijă deosebită din partea acelora care răspund de buna desfășurare a învățămîntului. Pe lîngă măsurile administrative, care trebuie luate pentru asigurarea bazei materiale a mixtării, trebuie dusă o intensă propagandă pedagogică în rîndul părinților. Fără îndoială că aplicarea acestei măsuri va întîmpina unele greutăți la început fiindcă ea se lovește de o mentalitate și de obiceiuri învechite; dar printr-o muncă educativă sistematică și susținută, prin sprijinul larg al organizațiilor U.T.M. din școli și al organizațiilor de masă în afara școlii, se vor putea învinge greutățile.

Mixtarea școlilor ridică și alte probleme a căror rezolvare depinde în bună măsură de sprijinul larg al organizațiilor de masă. Astfel, mixtarea școlilor necesită o nouă împărțire a circumscripțiilor școlare prin care să se asigure atît frecventarea școlii celei mai apropiate de către fiecare elev, cît și crearea de unități școlare mai puternice — așa cum prevede Hotărîrea. Aceasta înseamnă că va fi necesar ca unii elevi să schimbe școala în care au învățat unul sau mai mulți ani — pentru a frecventa școala din raza circumscripției lor școlare. Totodată, e necesară respectarea strictă a circumscripțiilor școlare, punîndu-se capăt tendinței unor părinți de a-și înscrie copiii neapărat la o școală medie fiind convinși că în felul acesta le este asigurat locul în clasa a VIII-a. Concursurile de admitere din ultimii ani au dovedit netemeinicia acestor convingeri.

Incă de pe acum se simte frămîntarea, uneori rezistența unor părinți față de mixtarea școlilor, mulți insistînd ca copiii lor să fie admiși în continuare la aceleași școli. Ei trebuie să înțeleagă însă necesitatea actuală și să aibă în credere în noua școală care se va îngriji cu aceeași dragoste de copiii lor.

NU se pot oare REZOLVA?

O inovație „originală" nu-și primește „răsplata"

De cînd există acordeonul a avut și continuă să aibă o singură întrebuințare. Și totuși s-a găsit cineva, în anul nostru de grație, care să-i dea o destinație cu totul și cu totul neașteptată.

Ingeniosul „inovator" este Paul Caragea, contabil la O.C.L. Produse Industriale Ploești. Dar, pentru că „inovația" este deosebit de originală, se impune s-o prezentăm pe îndelete. Pe ea, și pe... inovator.

★

Zi de inventar. La magazinul O.C.L. Produse Industriale nr. 18 din orașul Ploești (str. Bărcănești nr. 54) descinde contabilul sus numit, ținînd cu multă grație de miner o cutie de acordeon. Intrebări nu i se pun. Contabilul, ușor „afumat", declară că pentru inventar mai e timp. Deocamdată, puțină odihnă l-ar remonta. Și zîmbind ștrengărește adaugă că vine direct de la bal. Funcționarii magazinului îl înțeleg. Cîteva pături și în magazin se vorbește pe șoptite. In camera de alături — magazia de mărfuri — contabilul doarme...

★

După cîteva ore, mai odihnit, Paul Caragea reapare și, fiindcă orele sînt înaintate, începe inventarul. Deodată stupoare!... Intre niște cutii cu sandale se găsește o cutie cu ciorapi „Kapron".

Funcționarii magazinului nu mai înțeleg nimic. Cu toții știau că locul ciorapilor „Kapron" nu era acolo. Cele 2 cutii ale magazinului se aflau altundeva. Cineva se repede la un raft și rămîne cu gura căscată. Locul era gol. Cea de a doua cutie dispăruse.

Pentru moment vocile au încetat și privirile se îndreaptă bănuitoare de la unul la celălalt.

★

Liniștea fu brusc întreruptă de un glas ce voia să pară sigur de el:

— Tu le-ai furat!

Pe Stela Andronache, spre care arată degetul acuzatorului, o înăbuși emoția. Și, fără un cuvînt, începu să plîngă.

— Aha! plînge... O mustră conștiința. — țipă contabilul... O cunosc eu, o bănuiam de mult...

Ceilalți funcționari priveau înlemniți spre cei doi. Și ei o cunoșteau, dar...

Imediat interveni Caragea:

— Să reîncepem treaba. Și apoi, aducîndu-și parcă aminte de ceva, se îndreptă spre telefon. Patru cifre: un număr de telefon și vocea ce voia să pară liniștită a contabilului anunța:

— Da, veniți să luați acordeonul... chiar acum. Eu mai am treabă... Dar veniți acuma, numaidecît!

★

Lucrul reîncepu.

Deodată cineva făcu o propunere:

— Tov. Caragea, știi ce te rugăm? cîntă-ne ceva la acordeon.

In atmosfera precipitată din cameră, ideea veni ca o lovitură...

Caragea, palid se încurcă:

— Știți eu... nu știu să cînt eu...

Cutia mare a acordeonului era în magazia de alături. Cîțiva funcționari o desfăcură mai mult cu forța. Lipită de acordeon se găsea cutia cu ciorapi „Kapron".

Cazul a fost anunțat forurilor în drept. Și de atunci se așteaptă rezolvarea... De peste o lună, Caragea continuă să ducă munca la O.C.L. Produse Industriale Ploești.

Nu se știe dacă în timpul liber „mai cîntă" sau nu la acordeon!

I. ISAIIA

Ștrand sau maidan?

Acum cîteva zile, la Bacău, m-am refugiat la umbră, într-un parc, alungată de arșița soarelui. In vecinătatea mea, un grup de tineri jucau table. Fără să vreau ascultam frînturi din conversația lor. Vorbeau despre multe, ca oamenii în timpul liber.

Mi-au reținut atenția cîteva cuvinte:

— Ce, ăla-i ștrand? E mai degrabă un maidan!

Probabil, replica a fost dată unuia dintre ei, care propusese ca grupul să meargă la ștrand.

A doua zi dimineață am pornit spre ștrand. N-a fost prea greu să-l găsesc. O firmă mare, în culori spălăcite, te face atent: „Ștrandul Tineretului".

Trecînd un podeț mi-a apărut în fața ochilor un minunat bazin. Nu exagerez, minunat, dar..., în mijlocul unui teren care, neîngrijit cum este, semăna cu un adevărat maidan.

Tot uitîndu-mă la bazin, fără să vreau, am călcat un purcel de lapte. După un guițat ascuțit, vreo trei-patru purcei speriați s-au sculat și au rupt-o la fugă. Mama lor era pe undeva pe aproape, probabil printre florile ce, dintr-o ironie, au fost plantate pe o mică porțiune de lîngă gard.

Impreună cu mine au luat direcția bazinului un cîrd de gîște... Cîțiva băieți, cu hainele așezate pe marginea bazinului, se bălăceau în apă. Să ne închipuim că ar fi vrut să stea întinși la soare, așa cum se cuvine la ștrand. Dar unde? Aici, în loc de nisip a fost adus pietriș și încă pietriș de stîncă sfărîmată, cu vîrfuri tăioase. Probabil, cei care l-au adus s-au gîndit că au de-a face cu... fachiri

Cabinele aflate într-o margine a pretinsului ștrand își bălăbăneau ușile, fiind folosite în alte scopuri decît cele inițiale de către cei care se abat întîmplător pe aici.

Aproape totul se află în paragină. Oare i-a fost greu sfatului popular orășenesc să mai ridice o parte de gard (trei părți sînt îngrădite), să aducă cîteva căruțe cu nisip, să redea cabinele folosinței firești — pe scurt, ștrandul să devină ștrand pentru oameni, nu pentru porci și gîște? Mai sînt puține de făcut, dar neglijența și dezinteresul sfatului popular orășenesc au împiedicat să se realizeze un frumos loc de odihnă pentru tineretul Bacăului.

Comitetul orășenesc U. T. M Bacău ar avea și el ceva de spus în privința amenajării ștrandului, mai ales că acesta se intitulează „al tineretului". Nepăsarea sfatului popular se răsfrînge și asupra comitetului orășenesc U.T.M., ni se plîngea o tovarășă, activistă extrabugetară, că tinerii din Bacău nu fac sport, că nu le place înotul. E normal ca un asemenea ștrand, cu porci și gîște, să nu te prea atragă spre sport...

DARIA KUHTA

De ce?..

...casierul de la gara C.F.R Predeal nu obișnuiește să dea restul călătorilor profitînd de aglomerația pe care o „creează", deschizînd casa foarte tîrziu, așa cum a făcut duminică 12 august în jurul orei 18.

(Corespondent, H. CIURARU)

...megafoanele stației de radioficare din Ploești nu funcționează pe întreaga rețea?

(Corespondent, ION ILIE)

...la chioșcurile de apă minerală nu se găsește apă de Slănic Moldova, atît de mult căutată de oamenii suferinzi de stomac?

(Corespondent, I. ȘTEFĂNESCU).

...drumurile din interiorul Combinatului siderurgic Hunedoara sînt prost îngrijite, ceea ce pricinuiește deteriorarea vehiculelor?

(Corespondent, C. IONESCU)

Furtuna de la 2868,5 metri

(Urmare din pag. 1-a)

schimbul maistrului Ioan Ungureanu, stau ca fiii în jurul unui tată.

Și acum, gustați și voi, dragi cititori, din întîmplarea povestită de brigadierul comunist Niculescu. O redau aproape identic.

M-ați întrebat, cuvintele inginerului, de ce-i atîta liniște la sondă. Pentru că, cu puțină vreme înainte, aici a fost o furtună grozavă. Da, furtună! Foram aici de la 13 ianuarie anul acesta. Am trecut prin straturi, ponțian și alte straturi cu viteză. Sapa a străpuns și cîte 80—100 metri pe schimb. In iulie, am forat în sarmatic. Am schimbat sapa la fiecare 7 ore și am mers fără răgaz în jos, străbătînd și 4 metri pe schimb prin duritatea rocii. Toate brigăzile au luptat cu însuflețire. Faptul că ne trebuia luna iulie am avut depășiri de 60—80 la sută, arată cîtă străduință s-a muncit.

De la 2400 metri, sonda a trecut din... exploatare în explorare. De aici, e începutul necunoscutului. Am ajuns la 2800 metri, am luat două carote și din analize a rezultat că am dat de țiței. Geologii însă, au vrut să cunoască... necunoscutul și, la indicațiile lor, am pornit să pătrundem mai în adînc. Încă 30 de metri am forat. Apoi am început alți 40 de metri.

Dar, la 2868 metri și jumătate a prins să se dezlănțuie furtuna. Noroiul a început să dea peste prăjini. Bulbuci afară cu puteri din ce în ce mai sporite. „Hait, scapăm sonda", mi-am zis. „Va sapa cu o lovitură mai am forat mult de aici..." — ne-a zis intrat în fund. Pentru cu mi-au scurmat în suflet. Zile și nopți am retras sapa pînă la 2400 metri. Ne-am luat apoi la clipă locului. 11 vagoane de barită am introdus în fundul puțului și tot nu ne-am luat pe „strîngem de gît". Acum, prepar noroi greu cu sare, amidon, sodă caustică și alte chimicale, ca să-l facem definitiv. Pe loc, tot de ce e liniște, tovarășe inginer. Dar nu fiți îngrijorat. Cu planul stăm bine. Nu vă temeți. Chiar dacă zilele acestea nu reluăm forajul, avem mîndria că am lucrat cu atenție, că ne-am făcut datoria.

Vorbele bătrînului ne-au încălzit inimile. Cînd coboram dealul soarele cloceau în amurg. Suliți de aur și foc se revărsau printre turlele semețe ale sondelor din schela Boldești. Și, sub strălucirea lor, pășeam tăcut cu gîndul dus la povestea brigadierului cu tîmple de argint. Numai amicul meu continua să-mi înșire fapte și întîmplări.

MUNCĂ, rezultate și perspective...

(Urmare din pag. 1-a)

ducție agricolă, cu aproape 1000 hectare pămînt. Mai tîrziu, cînd colectivele acestea de agitatori utemiști au început să se destrame și roadele au început să se împuțineze.

★

Organizațiile de bază U.T.M. din multe comune ale regiunii Iași au acumulat o experiență bună în munca de transformare socialistă a agriculturii. Această experiență însă nu este suficient cunoscută. Pentru ca toți tinerii din toate comunele și satele regiunii să-și poată aduce aportul în lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii, este necesar ca ei să cunoască și să folosească, în funcție de condițiile locale, experiența organizațiilor U.T.M. fruntașe în această privință.

De lucrul acesta trebuie să se îngrijească în primul rînd comitetul regional U.T.M. și comitetele raionale.

Cum s-a desfășurat însă munca aceasta de studiere, de răspîndire și folosire a experienței bune?

In toate ședințele, atît la comitetul regional cît și la cele raionale U.T.M. s-a amintit în repetate rînduri faptul că tineretul trebuie să-și aducă aportul la transformarea socialistă a agriculturii. De fiecare dată însă, îndrumările care s-au dat pentru atingerea acestui scop au fost generale, seci, șablon. N-au fost discutate niciodată, în profunzime, probleme noi, metode noi de muncă, pentru că activiștii comitetelor sus amintite, de la instructor și pînă la prim secretar, arare ori cunoșteau noul care se năștea jos, în sate și deci nu puteau folosi experiența nouă.

Participarea tineretului la muncă în gospodăria colectivă din Peicani în proporție de 100 la sută i se datorește în mare măsură și tînărului candidat de partid Cezar Guzgan, președintele colectivei și fostului instructor utemist Nicolae Goghie. La organizarea unor vizite la gospodăriile colective din raioanele Huși și Murgeni au muncit și Vasile Nedelcu, organizator U.T.M. și Ion Dima, instructor. Experiența căpătată de ei, precum și de alți instructori și de mulți secretari de organizații de bază U.T.M putea constitui subiect de discuții, punct de plecare pentru planuri de muncă, pentru acțiuni și inițiative.

Schimburile de experiență între gospodăriile colective, vizitele, excursiile comune, au dat rezultate bune. Tinerii sînt doritori să participe la asemenea acțiuni. Comitetul regional U.T.M Iași are la îndemînă experiența bună a acțiunilor amintite mai sus. Dacă membrii comitetului regional vor cunoaște mai bine aceste acțiuni, dacă le vor extinde în toate organizațiile U.T.M din regiune și dacă centrul de greutate al activității comitetelor raionale U.T.M în sprijinul transformării socialiste a agriculturii, va fi mutat concret în organizațiile de bază U.T.M. sătești, succesele utemiștilor ieșeni în munca de transformare socialistă a agriculturii vor fi mult mai mari,

Din jurnalul unui vilegiaturist la mare

(Urmare din pag. 1-a)

— Pe locul acesta a fost o casă... Aici m-am născut... unde sînt autocamioanele, a spus Helga, fără a ocoli un oarecare retorism, al celor 25 de ani. A fost făcută praf în bombardament... Nu mai eram aici, mama era acolo în adăpost...

In caroseria camioanelor, marea se oglindea tristă pentru acea casă care lipsea de pe pămînt.

★

Și totuși, oricît ar insista marea — Constanța nu va realiza niciodată poezia unei stațiuni de odihnă. Faleza, digul, stîncile bătute de valuri lîngă port, sînt aspirații spre un romantism care nu se va împlini. Nu aici aș vedea ridicat acel monument grandios al lui Eminescu pe care îl visa Bogza la Congresul scriitorilor. Constanța aparține comerțului, în viitor, cred și mai mult ca în prezent industriei, și prozei mărunte a magazinelor de radio — reparații instalații, ceasornicării, reparații de ochelari și biciclete, mercerii galanterii, cofetării, plăcintării, iaurgerii și sudură autogenă — magazine cooperativizate sau încă nu. Se cumpără și se vinde frenetic în Constanța; se rulează milioane de lei zilnic. S-au vîndut fantastic, în cîteva zile și acum sînt de negăsit — bețe, simple bețe, cîte patru simple bețe pentru confecționarea corturilor.

Cred că la ora actuală cel mai faimos negustor al Constanței este cofetarul Ibișovici Daliveri. La hardughia lui e un pelerinaj impresionant, oamenii ajungînd, cu farfurioarele în mînă, pînă pe trotuar; se consumă casate cu și fără frișca, înghețată — în care bucureșteanul, cu o plăcere dintre cele mai mediocre descoperă bucăți mari de ciocolată, ca la el acasă — baclavale, cataifuri — tot ce se cuvine la o cofetărie care se respectă. E o căldură infernală în prăvălie, muște, la casă stă Daliveri cu încă un cetățean, primind plata, împărțind baclavale și cataifuri, calmînd clientela înghesuită în jurul lui: încet, încet, domnilor, nu dau turcii... In fund, o femeie primește fisele pentru comenzi, ridică gemulețul unei uși și anunță:

— Două asortate! Trei ciocolate cu frișcă! Trei fără frișcă! Alune și vanilie! Lingurițe!

Din cîte am observat, un singur negustor mai e atît de cunoscut și apreciat, tot în branșa aceasta — alimentară: Iani Lascaridis, o prăvălioară modestă (pe o stradă suficient de ferită dar nu departe de centru) pe geamurile căreia s-a scris decent: iaurt, grătar, lăptărie. Se mănîncă însă admirabil sub privirile de efeb ale domnului Lascaridis.

Comerțul alimentar de stat aprovizionat cu o multitudine de produse — este totuși depășit din anumite puncte de vedere de cel particular: la stat nu se găsesc bucăți de ciocolată în înghețată, nu există prăjituri cu frișcă, braga-i slabă, se preferă oricînd braga și mai ales p'ăcintele lui Vehap Barimai, pufoase mai fine—„grătarul" restaurantelor nu are frăgezimea și farmecul specialităților lui Lascaridis. S-ar cuveni — simplă părere de vilegiaturist—ca trustul alimentației publice să ia cîteva măsuri radicale, sincer vorbind aș da cu plăcere banii cofetăriei „Marea Neagră" pentru un cataif bun, decît lui Ibișovici... Și așa mai departe, cu braga, cu înghețata, cu „grătarul" — absolut necesare unui pămîntean.

Totuși, avem un stoc masiv de melodrame, de la cele mai puțin grave — „Vagabondul", „Contele de Monte Cristo", pînă la stridentul „Iartă-mă", peltosul „Iartă-mă" care face săli și grădini pline; se mai anunță și „Amanții din Toledo"... Un festival al melodramei, excelent pentru vilegiatură, cînd tot omul consumă sirop, cataif, unul-două suspine pe marginea cîte unei nedreptăți sfîșietoare și apoi se duce să se culce.

Dacă seara ai lua în palmă, la întîmplare, din fluviul de oameni ai bulevardelor, șase cetățeni, vei găsi, cu siguranță: o femeie în pantaloni pescărești, un marinar, un adolescent mîncînd semințe, o mamă care a văzut „Iartă-mă" și un client al lui Ibișovici... Al șaselea — nu știu!

★

In autobusul spre Mamaia, dimineața pe la șase, marea s-a așezat lîngă mine și tovarășii mei de drum: o femeie cu o găleată în care mai aburea porumb fiert și un puști de 12 ani, avînd tatuată pe mîna dreaptă o inimă pe care scria Evi. In fața băiatului — mama sa. Cînd a văzut marea, băiatul a articulat cu accent maghiar:

— Marea... marea, și apoi prin derivație sonoră: Maria... Maria...

Femeia cu porumb n-o privea, număra marfa.

Marea era alta; față de cea din Constanța, părea o altă femeie, rudă depărtată. Intre mine și ea nemaifiind străzi lungi, bucătării, marinari și „Iartă-mă" — insistențele au dispărut, mi-a luat omenește mîna într-a ei și m-a rugat să-i cumpăr porumb fiert; avea pe piept, un fel de medalion pe care scria: „Azi pericol de înec"...

I-am luat porumb: nu mi-a lăsat mîna și a zîmbit:

— Iți plac?

— Da.

— Descrie-mă.

— Nu vreau!

— Nu poți.

— Probabil...

— Descrie-mă...

— Ești frumoasă...

— Adjectivele incompetenței și neputinței...

— Dac-ai fi ceva mai inteligentă, te-ai mulțumi cu acest adjectiv și te-ai feri de cei care adjectivează și exclamă în fața ta... Nu-ți dai seama, dar lîngă tine redevin expresive cele mai omenești, mai discrete și mai devalorizate cuvinte: albastru, soare, mare, vînt, sînt...

— Se poate... Știi a ce miroase porumbul?

— A ce?

— A plajă... Ai să vezi...

Coborîm din autobus. Băiatul se joacă încă: Marea... Maria... Călcăm pe nisipul plăjii, ea continuînd să mă țină de mînă. Cred că are dreptate: porumbul fiert nu e decît parfum de plajă transfigurat. Dar nu vreau să-i dau satisfacție. Dimpotrivă:

— Mă mir că n-ai avut un leu să-ți cumperi un porumb...

— Mi-am cheltuit toți banii călătorind în Marte, acum, cu prilejul marii opoziții.

— Și pe mine m-au chemat...

— Știu și ai renunțat pentru mine.

— Crezi că am greșit?

— Nu... Pentru mine trebuie renunțat la orice...

Spunînd acestea, s-a întins lîngă mine pe nisip și m-a îmbrățișat.

— Doamna mea, te înșeli, ca orice femeie vanitoasă... Și la tine se poate renunța... Există lucruri mai grave și mai importante decît tine...

— Nu, nu... Ce poate fi mai grav și mai important decît frumusețea mea?...

— Pagina externă a unui ziar, de pildă...

Am deschis un ziar, exact la pagina a patra. Citesc că în Statele Unite s-a emis un ordin prin care funcționarele trebuie să poarte asupra lor papuci, pantofii cu tocuri împiedicîndu-le să ajungă rapid la adăposturile atomice în cazul unei alarme. Ii recitesc știrea. Ea se lipește de mine înfiorată și-și pune fruntea pe umărul meu:

— Iubitule, te rog... te rog... te rog... Cînd ești cu mine lasă funcționarele din Statele Unite și războiul atomic... Te rog... Crede-mă, am văzut Hiroșima... Cînd ești cu mine...

— Ai văzut Hiroșima, tu, Marea Neagră?

— Acum unsprezece ani... Mediterana, Baltica, Adriatica, Egee, eu — poate copilăroase — ne-am dus pînă acolo, într-o seară de august... Am văzut ceva îngrozitor...

Tace, cu un val tandru îmi ia ziarul din mînă și îmi spune:

— De ce mi-ai citit nebunia aceea?

— Iți repet: ca să vezi că există lucruri mai grave și mai importante decît tine...

A tăcut, înfrîntă poate. Am rămas îmbrățișați acolo, pe nisipul Mamaiei, cinci zile; din cînd în cînd, anume: noaptea, perfect caști, ne despărțeam.

După cinci zile s-a retras, m-a lăsat singur, m-am deșteptat, m-am dus la biroul de voiaj din Constanța și am luat bilet pentru acceleratul de 6,30 dimineața, spre București. Mi-a rămas de la ea nisip în păr, sare pe brațe și pe buze.

Impotriva interzicerii Partidului Comunist din Germania

Hotărîrea arbitrară a Tribunalului din Karlsruhe prin care se interzice Partidul Comunist din Germania a provocat profunda indignare a oamenilor muncii din țara noastră.

In mitinguri care au avut loc în cursul zilei de sîmbătă, muncitori, ingineri, tehnicieni și funcționari din diferite întreprinderi au protestat cu hotărîre împotriva acestui act ilegal care lovește în avantgarda clasei muncitoare din R.F. Germană — Partidul Comunist.

La mitingul care a avut loc la uzinele „23 August", forjorul Vasile Traglă a declarat: „Comuniștii, ca și ceilalți oameni ai muncii din uzinele noastre protestează energic împotriva interzicerii Partidului Comunist din Germania, partid care se află în fruntea luptei pentru reunificarea pe cale pașnică a Germaniei, împotriva remilitarizării Germaniei occidentale. Această sentință ne amintește de acțiunile nefaste cu care și-a început drumul hitlerismul în 1933".

In cuvîntul său, inginerul Cezar Aramă a subliniat că atîta timp cît există clasa muncitoare, poporul muncitor, nimeni nu va putea să împiedice vreodată dezvoltarea mișcării muncitorești. Poporul romîn, care a suferit în două rînduri agresiunea militarismului german — a spus vorbitorul — nu poate rămîne indiferent față de actul dictat de cercurile reacționare, act care lovește în forțele înaintate ale poporului german ce se ridică pentru pacea și unitatea Germaniei și pentru apărarea drepturilor și libertăților democratice ale poporului din R. F. Germană.

Au luat apoi cuvîntul maistrul cazangiu Grigore Bubucea, lăcătușul Alexandru Popescu, ing. Cornel Lazăr, secretarul comitetului de partid al uzinelor, Mircea Luncan, redactor șef al ziarului de uzină care au dezaprobat cu energie decizia Tribunalului din Karlsruhe.

La Complexul C.F.R. „Grivița Roșie", centru cu vechi și puternice tradiții de luptă muncitorească, peste 4.000 de muncitori, tehnicieni, ingineri și funcționari au protestat împotriva sentinței Tribunalului de la Karlsruhe.

Ca și metalurgiștii uzinelor „23 August" și ceferiștii Griviței Roșii, muncitoarele de la Filatura Romînească de Bumbac și-au exprimat indignarea față de interzicerea Partidului Comunist din Germania.

★

Peste 1.000 de oameni ai muncii din fabricile și instituțiile orașului Timișoara s-au adunat în grădina „M. Gorki" într-un miting pentru a protesta împotriva hotărîrii luate de Tribunalul de la Karlsruhe de a interzice Partidul Comunist din Germania.

Despre acest act samavolnic înfăptuit la cererea cercurilor reacționare, au luat cuvîntul, în limba romînă tov. Vasile Botezatu, președintele sfatului popular orășenesc, iar în limba germană tov. Ion Szekler, membru al comitetului regional Timișoara al P.M.R.

Au vorbit apoi numeroși oameni ai muncii.

(Agerpres)